

Jeugd en Gezin

> Retouradres Postbus 16166 2500 BD Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Bezoekadres:
Parnassusplein 5
2511 VX Den Haag
T 070 340 50 30
F 070 340 78 34
www.jeugdengezin.nl

Ons kenmerk
JZ-CB-U-2983442

Bijlagen
1

Uw brief
31839

*Correspondentie uitsluitend
richten aan het retouradres
met vermelding van de datum
en het kenmerk van deze
brief.*

Datum 23 maart 2010

Betreft Schriftelijk overleg over de brief van 27 november 2009 inzake het
Afsprakenkader jeugdzorg 2010-2011 (31839, nr. 24)

Geachte voorzitter,

In deze brief beantwoord ik de schriftelijke vragen die mij gesteld zijn naar aanleiding van mijn brief over het Afsprakenkader jeugdzorg 2010-2011 door de fracties van het CDA, de PvdA, de SP en GroenLinks. Ik waardeer de positieve houding van de fracties ten opzichte van dit akkoord, omdat zij met mij onderschrijven dat de politiek-bestuurlijke rust die op deze manier is gecreëerd voor de provinciaal gefinancierde jeugdzorg er voor zorgt dat we ons kunnen richten op de inhoudelijke uitvoering van de afspraken.

Algemene karakter Afsprakenkader

De leden van de CDA-fractie vragen op welke manier er voor wordt gezorgd dat alle partijen zich daadwerkelijk op het verminderen van de groei richten. In het Afsprakenkader is een aantal acties opgenomen voor het Rijk, de provincies en de zorgaanbieders die er in samenhang voor gaan zorgen dat de groei verminderd wordt.

De provincies en ik zijn samen met gemeenten en de zorginstellingen verantwoordelijk voor het verkleinen van de groeiende instroom in de geïndiceerde jeugdzorg (tweede lijn). Samen willen wij kinderen die begeleiding of zorg nodig hebben die ook bieden. In plaats van een voortgaande sterke groei te faciliteren, richten we ons de komende twee jaar op het verminderen van die groei, met uiteindelijk op langere termijn zelfs als doel een daling van de vraag naar geïndiceerde zorg.

De opgave waar alle betrokkenen voor staan, vergt een kanteling in de aanpak die reeds is ingezet met de oprichting van de Centra voor Jeugd en Gezin en initiatieven van provincies in samenwerking met gemeenten, gericht op versterking en aansluiting van het lokale preventieve jeugdbeleid op de jeugdzorg. Er liggen kansen om met een nieuwe manier van werken jeugdigen de zorg te geven die zij nodig hebben. Een te strak gereguleerde indicatiestelling in combinatie met een sterke focus op wachtlijstcijfers moet worden ingewisseld voor een organisatie van de zorg om de jeugdige en zijn ouders heen, waarbij recht wordt gedaan aan het gegeven dat aard en ernst van de problematiek per kind sterk kan verschillen.

Het Afsprakenkader moet duidelijk maken wat de verschillende partijen voor inspanningen dienen te leveren om dit gezamenlijke resultaat te kunnen bereiken. Ik vertrouw erop dat alle acties die in het Afsprakenkader zijn opgenomen deze leden er van overtuigen dat dit het gezamenlijke doel is van alle betrokken partijen.

De leden van de SP-fractie vragen om een reactie op hun stelling dat zij de indruk hadden dat de insteek van het Afsprakenkader voornamelijk is geweest, hoe kunnen we meer kinderen kunnen helpen voor minder geld, in plaats van hoe wij kinderen en ouders die dat nodig hebben, het beste kunnen helpen. Met het Afsprakenkader jeugdzorg 2010-2011 is vastgesteld hoeveel middelen er nodig zijn om alle kinderen de noodzakelijke zorg te geven op een verantwoorde manier. De kwaliteit van zorg blijft hierbij voorop staan en is gewaarborgd door toezicht van de Inspectie.

Budget 2010-2011 (doeluitkering en autonome middelen)

In antwoord op de vragen van leden van het CDA en de PvdA over de precieze bedragen en de verdeling hiervan over provincies verwijs ik u naar tabel A uit de bijlage. Hierin is een overzicht opgenomen over 2008-2011 van de middelen die het Rijk structureel en incidenteel heeft toegekend. De structurele bedragen zijn elk jaar hoger dan het voorgaande jaar.

De leden van de PvdA-fractie gaan in op de inzet van autonome middelen van provincies. In het kader van de prestatieafspraken 2008-2009 zijn provincies bereid geweest om afspraken te maken over de concrete omvang van autonome provinciale middelen die zij zouden inzetten, onder de kanttekening dat dit een uitzondering diende te blijven.

In het Afsprakenkader is geen inzet van autonome middelen door provincies en grootstedelijke regio's opgenomen. Het gaat om een doeluitkering van het Rijk om voldoende budget aan provincies te verstrekken voor de uitvoering van de taken waarvoor deze uitkering wordt verstrekt. Uit een inventarisatie door het IPO blijkt dat provincies desondanks op eigen initiatief in 2010 middelen hebben begroot voor de provinciale jeugdzorg waarop de doeluitkering betrekking heeft.

Voor het gevraagde overzicht van de inzet van autonome middelen verwijs ik u naar tabel A uit de bijlage. De leden van de PvdA willen inzicht in hoe de hoogte van het bedrag dat wordt ingezet met het Afsprakenkader zich verhoudt tot de door de Kamer vastgestelde begroting. In de begroting 2010 ben ik vooralsnog uitgegaan van de doeluitkering 2009, namelijk 1.028 miljoen. Ten tijde van de opstelling van de begroting 2010 was het bestuurlijke overleg met het IPO nog niet afgerond en kon het budget voor 2010 nog niet definitief worden vastgesteld. In november 2009 is het Afsprakenkader met het IPO vastgesteld. Voor het jaar 2010 is het bedrag van 1.115 miljoen structureel en 20 miljoen incidenteel afgesproken. Dit is inderdaad hoger dan in de begroting vermeld om redenen die ik u heb aangegeven. Dit bedrag wordt gedekt uit de begroting omdat op artikel 3 nog budgetruimte aanwezig was. Deze afspraken leiden niet tot wijziging van de begroting 2010.

Autonome middelen stadsregio's

De leden van de PvdA-fractie gaan in op de inzet van autonome middelen van provincies en vragen zich af wat dit betekent voor het beschikbare budget van de grootstedelijke regio's.

Zoals ik in antwoord op de vragen van het lid De Mos (PVV) heb aangegeven, is met dit Afsprakenkader vastgesteld hoeveel middelen er nodig zijn om alle kinderen de noodzakelijke zorg te geven op een verantwoorde manier. Hierbij wordt tegemoet gekomen aan wat nodig is voor provincies en grootstedelijke regio's om aan de vraag naar jeugdzorg te voldoen. Het is aan de provincies of zij autonome middelen willen inzetten. Of de stadsregio's hierover aparte afspraken maken met de provincie waarin zij gelegen zijn, is aan hen.

Kaiser/SCP

In reactie op vragen van de leden van de fracties van CDA en de SP over de nieuwe financieringssysteem meld ik u het volgende.

Enkele aspecten van de nieuwe financieringsystematiek zijn inmiddels doorgevoerd. Op grond van een wijziging van het Uitvoeringsbesluit Wet op de Jeugdzorg is het per 1 januari 2010 niet meer verplicht de omvang op te nemen in het indicatiebesluit. Ook ligt het in de bedoeling – zoals eerder met uw Kamer besproken - om de verplichting te schrappen om de duur van de zorg op te nemen in het indicatiebesluit. Daarnaast wordt gewerkt aan het opheffen van het onderscheid in een doeluitkering voor de taken van Bureau Jeugdzorg in het vrijwillig kader en een doeluitkering van het zorgaanbod.

Ons kenmerk
JZ-CB-U-2983442

Een onderdeel van de nieuwe financieringssysteematiek is advisering door de Commissie Financiering Jeugdzorg (CFJ) over het budget gebaseerd op het ramingsmodel van het SCP. Het Rijk en het IPO konden deze zomer op basis van het advies van de CFJ en de onderliggende SCP-modellen niet tot overeenstemming komen over het budget voor het jaar 2010. Als alternatief is er voor gekozen om het Afsprakenkader op te stellen. In het rapport 'De jeugd een zorg' heeft het SCP een ramingsmodel beschreven om het toekomstig beroep op de provinciale jeugdzorg te ramen. Tevens is een verdeelmodel ontwikkeld. Dit model wordt met ingang van 2011 gehanteerd om 50 procent van de doeluitkering te verdelen over de provincies. De overige 50 procent wordt verdeeld op historische basis. Ik ben momenteel met het IPO als medeopdrachtgever, in gesprek over een opdracht aan het SCP om te komen tot een verbeterd ramings- en verdeelmodel.

Overig budget

De leden van het CDA vragen naar het zogenaamde aansluitingsbudget. Op grond van de Wet op de jeugdzorg heeft bureau jeugdzorg onder meer tot taak het versterken van het voorliggende gemeentelijke veld door middel van consultatie en advies en deskundigheidsbevordering. Deze taken worden begrepen onder de noemer "aansluitingsbudget". De financiering van deze taken maakt onderdeel uit van het totale budget dat provincies het bureau jeugdzorg verstrekken voor alle wettelijke taken van de bureaus.

Tevens vragen de leden van het CDA naar de financiering van de regionale pilots van zorgtrajecten voor kinderen die na of naast jeugdzorg ook behoefte hebben aan LVG of GGZ-zorg. Over de invulling van de pilots vindt nog overleg plaats met provincies en verzekeraars. Beproefd wordt welke afspraken er gemaakt moeten worden om tot een goed, op het individu afgestemd intersectoraal aanbod te komen. Uitgangspunt is dat middelen worden ingezet die nu reeds voor de zorg voor jeugd beschikbaar zijn.

De leden van de SP-fractie vragen naar de efficiencyverbetering die het Afsprakenkader voorstaat en welke gevolgen dit heeft voor de hulpverleners. De efficiencyverbetering wordt onder andere bereikt door ambulante zorg zonder indicatiebesluit mogelijk te maken en een verbeterde aansluiting te realiseren met het gemeentelijk domein. Afzonderlijke provincies sturen nu al op zaken als doorlooptijden, behandelduur, in-, door- en uitstroom en afstemming met ketenpartners.

VNG/ Lokale domein

De leden van de CDA-fractie en de SP-fractie vragen naar de ondersteunende afspraken richting gemeenten en de mogelijkheden van gemeenten om hun taken goed uit te voeren.

Het maken van afspraken tussen provincies en gemeenten over de aansluiting van het gemeentelijke en het provinciale domein is geen nieuwe activiteit. Ook zijn er reeds afspraken tussen het Rijk en de VNG over ondersteuning om gemeenten optimaal in staat te stellen hun rol op te pakken op het terrein van de jeugdzorg, waartoe behoren nazorg, verbetering uitstroom tweedelijnszorg en meer in

algemene zin de Wmo-taken. In het bestuursakkoord 'Samen aan de slag' tussen Rijk en gemeenten van juni 2007 zijn namelijk afspraken gemaakt over de rol van gemeenten op het terrein van het jeugdbeleid en de zaken die het Rijk hiervoor ter beschikking stelt. Hierbij wordt veel aandacht besteed aan de ontwikkeling van de Centra voor Jeugd en Gezin. Juist ook op dit laatste terrein werken de VNG en Jeugd en Gezin nauw samen om gemeenten goed te ondersteunen. Waar het om gaat in het Afsprakenkader is om de bestaande afspraken en werkwijze verder te optimaliseren. Met de VNG zal ik nadere afspraken maken over wat nodig is om deze verdere optimalisatie goed mogelijk te maken.

Ons kenmerk
JZ-CB-U-2983442

De PvdA vraagt naar de betrokkenheid van de VNG bij het Afsprakenkader. De VNG was geen partij bij het Afsprakenkader omdat dat kader gaat over de afspraken die ik maak met provincies. De passages over de gemeenten zijn een herhaling van het bestuursakkoord dat ik met de VNG heb gesloten en betreffen dus geen nieuwe afspraken voor gemeenten. Onlangs heb ik overleg gevoerd met de VNG en het IPO over het Afsprakenkader, hetgeen een constructief gesprek was.

Tevens vragen de leden van de PvdA-fractie naar de "kan-bepaling" inzake het deels beschikbaar stellen van de jeugdzorgdoeluitkering voor eerstelijnszorg. Het betreft hier het bieden van de mogelijkheid aan provincies om dit te doen en uitdrukkelijk geen verplichting. Daar waar dit kan bijdragen aan het realiseren van de doelstellingen van het Afsprakenkader wordt hiermee een mogelijkheid gecreëerd die er nog niet was.

De leden van de SP-fractie vragen hoe ik ervoor ga zorgen dat provincies daadwerkelijk jeugdzorgbudget beschikbaar stellen voor eerstelijnszorg. Of en hoe provincies gebruik maken van de hierboven genoemde "kan-bepaling" is aan de provincies en afhankelijk van de vraag of dat in die provincie ook echt bijdraagt aan de doelen van het Afsprakenkader, die zowel betrekking hebben op het bieden van adequate provinciale jeugdzorg aan cliënten die dat nodig hebben als op het voorkomen van onnodig beroep hierop.

Wachlijsten

Het CDA en de SP vragen naar de veronderstelling in het Afsprakenkader dat de wachlijsten langer dan negen weken eind 2009 op nul staan. In het Afsprakenkader is de veronderstelling opgenomen dat de wachlijsten eind 2009 grotendeels zijn weggewerkt. De cijfers over de eindstand van de prestatieafspraken over de wachlijsten op peildatum 1 januari 2010 worden u gelijktijdig met deze brief gemeld. De prestatieafspraken over de wachlijsten voor 2008 en 2009 gaan ervan uit dat als de groei over 2008 en 2009 niet hoger is dan 7,8 en 8,4 procent de wachlijsten langer dan negen weken eind 2009 zijn weggewerkt.

Het CDA, de PvdA en de SP stellen vragen over de relatie tussen de wachlijsten en het stoppen met incidenteel financieren. Voor antwoorden op deze vragen verwijs ik u naar mijn antwoorden op kamervragen van het lid De Mos (PVV) over 'het bericht dat jeugdzorg in de grote steden naast extra geld grijpt' en naar tabel A uit de bijlage.

Nieuwe afspraken wachlijsten

De leden van de PvdA-fractie vragen waarom de prestatieafspraken met betrekking tot de wachlijstaanpak, zoals ik die voor 2008 en 2009 heb gemaakt met de provincies en grootstedelijke regio's, in het Afsprakenkader niet zijn herhaald. In het Afsprakenkader is gekozen voor een andere, meer gedifferentieerde benadering. Het gaat mij erom dat kinderen tijdig de juiste zorg krijgen. Met deze benadering verandert er niets aan de interpretatie van het wettelijk recht op zorg uit de Wet op de jeugdzorg, zoals de leden van de GroenLinks-fractie vragen.

Uit de praktijk blijkt dat 'negen weken' in lang niet alle gevallen een passende norm is om tijdigheid van zorg te meten, vanwege de veelheid aan redenen waarom kinderen op een wachtlijst staan. Dit laten onder ander het HHM-rapport (Eindrapportage Onderzoek naar wachtenden op provinciale jeugdzorg', bijlage bij TK 2008-2009, 29 815 nr. 185) en het rapport van de Randstedelijke Rekenkamer¹ zien. Sommige jeugdigen hebben (veel) eerder dan na negen weken zorg nodig, in ander gevallen kan langer dan negen weken wachten verantwoord zijn.

De leden van de fracties van de SP en GroenLinks stellen een aantal aanvullende vragen over hoe de nieuwe benadering van de wachtlijsten in praktijk vorm gaat krijgen en wat consequenties er van zijn. In het Afsprakenkader is opgenomen dat de inzet is dat alle kinderen binnen negen weken zorg ontvangen die nodig is.

Daarnaast is opgenomen dat bureau jeugdzorg, dat wil zeggen de professional, in een individueel geval kan beoordelen dat langer dan negen weken wachten verantwoord is. Een voorbeeld van verantwoord langer wachten dan negen weken, is wanneer een kind dat op pleegzorg wacht tijdelijk bij opa en oma kan wonen totdat er een goede match met een pleeggezin is gemaakt. Ook kan het zijn dat de overbruggingszorg die is ingezet dusdanig succesvol is, dat het verantwoord is om met de eerst geïndiceerde zorg te wachten. In reactie op een vraag van de leden van de fractie van GroenLinks hierover lijkt het mij vanzelfsprekend dat cliënten bij een dergelijk besluit worden betrokken, waarbij wel blijft gelden dat het professioneel oordeel van bureau jeugdzorg doorslaggevend is.

In het Afsprakenkader is opgenomen dat provincies en grootstedelijke regio's jaarlijks zullen rapporteren over onder meer het aantal kinderen die langer dan negen weken hebben gewacht op zorg. Over het aantal kinderen die nog niet geplaatst zijn in de gesloten jeugdzorg bent u geïnformeerd per brief van 9 maart jongstleden (TK 2009–2010, 31 839, nr. 47).

Geen indicatie meer voor ambulante zorg

De verschillende bepalingen in het Afsprakenkader over ambulante zorg roepen een aantal vragen op bij de leden van de fracties van het CDA en de SP. Het Afsprakenkader bevat de volgende bepalingen over ambulante zorg. Ten eerste is het op grond van het Afsprakenkader toegestaan een deel van de doeluitkering in te zetten voor experimenten met "ambulante jeugdzorg zonder indicatiebesluit". Daarnaast is afgesproken dat een deel van doeluitkering ingezet kan worden voor eerstelijnszorg, bijvoorbeeld door gemeenten die een lagere instroom in de jeugdzorg realiseren (gedeeltelijk) te compenseren op basis van inverdieneffecten in de jeugdzorg.

Wanneer provincies zorg zonder indicatie gaan leveren, worden hiervoor ook niet achteraf indicaties gesteld. Hiermee wordt juist gerealiseerd dat ambulante zorg sneller en zonder formele indicatieprocedures met financiering van de provincies kan worden geleverd. Het is aan de provincies om met hun bureaus jeugdzorg te spreken over het gebruik van deze mogelijkheid. Ik ben voornemens artikel 38 van de Wet op de jeugdzorg te gebruiken als grondslag voor de financiering van deze vorm van zorg.

In ieder geval is het zo dat het financieel beslag hiervan binnen het hiervoor gemelde budgettaire kader blijft. De mogelijkheid wordt zo geboden aan provincies om, waar dat nodig is, het beroep op zwaardere vormen van geïndiceerde zorg terug te dringen. Provincies maken hierover afspraken met gemeenten.

Als laatste wordt opgemerkt in het Afsprakenkader dat (provinciale) jeugdzorgaanbieders ook ambulante hulp gefinancierd door gemeenten kunnen bieden. Deze mogelijkheid bestond al, maar is in het Afsprakenkader opgenomen, om nogmaals duidelijk te maken dat een provinciale zorgaanbieder zijn aanbod

¹ 'Kind centraal of cijfers centraal?', gepubliceerd op 4 januari 2010.

ook kan verbreden naar het gemeentelijke domein, waarbij hulp wordt gefinancierd door gemeenten en er geen tussenkomst van het bureau jeugdzorg is.

Ons kenmerk
JZ-CB-U-2983442

Commissie van deskundigen

Door de leden van het CDA en de SP zijn vragen gesteld over de commissie van deskundigen, die een advies gaat opstellen over welke zorg valt onder eerstelijnszorg en welke onder tweedelijnszorg. Op dit moment voer ik nog overleg met het IPO en de VNG over de samenstelling van deze commissie, de precieze opdracht die we gezamenlijk aan deze commissie meegeven en op welke termijn het advies gereed dient te zijn.

Pleegzorg

Ook vroegen de leden van de CDA fractie naar meer informatie over de nieuwe 'warme' wervingsmethoden voor pleegouders. Ik zal, zoals opgenomen in het Afsprakenkader, provincies ondersteunen bij het realiseren van meer capaciteit voor intensieve pleegzorg door het indienen van het wetsvoorstel versterking positie pleegouders en de verhoging van de financiële tegemoetkoming. Ook zal ik, in overleg met de MOgroep en het IPO, een campagne inrichten en bekostigen voor het werven van geschikte pleegouders. Provincies stimuleren de werving van geschikte pleeggezinnen voor het bieden van intensieve pleegzorg, onder meer met nieuwe 'warme' wervingsmethoden. Het IPO heeft mij aangegeven dat het hierbij gaat om methoden waarbij bijeenkomsten worden gehouden voor potentiële pleegouders, pleegkinderen en natuurlijke ouders.

Residentiële zorg

Tenslotte vroeg de SP naar het voornemen om meer in te zetten op gezinshuizen en pleegzorg in plaats van residentiële zorg. De vraag hoeveel jongeren op dit moment wachten op residentiële zorg kan ik niet beantwoorden, omdat het aantal wachtenden niet per zorgvorm wordt uitgevraagd. Zoals hierboven aangegeven heb ik met provincies afgesproken dat alle kinderen de zorg krijgen die zij nodig hebben. Indien deze niet via pleegzorg of een gezinshuis geboden kan worden maar residentiële zorg noodzakelijk is, dan zal deze vorm van zorg ook daadwerkelijk ingezet worden.

Hoogachtend,
de Minister voor Jeugd en Gezin,

mr. A. Rouvoet

Bijlage

Tabel A: Overzicht doeluitkering Rijk (structureel en incidenteel) en de inzet van autonome middelen door provincies en grootstedelijke regio's in miljoenen euro's.

Ons kenmerk
JZ-CB-U-2983442

	2008 (prijspeil 2008)	2009 (prijspeil 2009)	2010 (prijspeil 2009)	2011 (prijspeil 2009)
Groningen				
Structureel	29,7	32,4	33,0	34,5
Incidenteel	2,7	0,2	0,2	
Totaal	32,4	32,6	33,2	34,5
Inzet autonome middelen	1,6**		0,7***	
Friesland				
Structureel	35,2	38,4	39,4	41,5
Incidenteel	4,0	0,1	0,5	
Totaal	39,2	38,5	39,8	41,5
Inzet autonome middelen	2,4**		5,3***	
Drenthe				
Structureel	25,8	28,3	28,8	30,0
Incidenteel	2,2	0,2	0,0	
Totaal	28,0	28,5	28,8	30,0
Inzet autonome middelen	0,7**		0,9***	
Overijssel (excl. LWI's)				
Structureel	61,3	66,8	69,2	73,7
Incidenteel	8,3	0,2	1,5	
Totaal	69,6	67,0	70,8	73,7
Inzet autonome middelen	6,4**		3,8****	
Gelderland				
Structureel	108,3	119,3	121,8	127,6
Incidenteel	18,5	0,5	4,6	
Totaal	126,8	119,8	126,4	127,6
Inzet autonome middelen	17,6**		8,0****	
Utrecht (excl. LWI's)				
Structureel	66,4	72,2	74,9	79,8
Incidenteel	7,0	0,2	1,0	
Totaal	73,4	72,4	75,9	79,8
Inzet autonome middelen	4,4**		2,5***	
Flevoland				
Structureel	26,2	28,9	30,0	32,0
Incidenteel	4,5	0,2	0,9	
Totaal	30,7	29,1	31,0	32,0
Inzet autonome middelen	3,9**		4,8***	
Noord-Holland				
Structureel	69,0	75,1	75,1	75,2
Incidenteel	6,8	0,2	0,7	
Totaal	75,7	75,3	75,8	75,2
Inzet autonome middelen	4,0**		1,8***	

	2008 (prijspeil 2008)	2009 (prijspeil 2009)	2010 (prijspeil 2009)	2011 (prijspeil 2009)
Zuid-Holland (excl. LWI's)				
Structureel	73,3	81,6	83,4	87,6
Incidenteel	10,6	0,3	2,0	
Totaal	83,9	81,9	85,4	87,6
Inzet autonome middelen	8,6**		11,0***	

Noord-Brabant				
Structureel	130,3	144,5	146,8	153,2
Incidenteel	18,9	0,5	3,4	
Totaal	149,2	145,0	150,2	153,2
Inzet autonome middelen	14,7**		9,0***	

Zeeland				
Structureel	20,3	21,8	22,6	23,4
Incidenteel	3,7	0,1	0,8	
Totaal	23,9	21,9	23,4	23,4
Inzet autonome middelen	3,1**		1,0***	

Limburg				
Structureel	76,8	83,5	83,5	76,2
Incidenteel	5,1	0,3	1,1	
Totaal	81,9	83,8	84,7	76,2
Inzet autonome middelen	4,7**		3,6*****	

Amsterdam (excl. LWI's)				
Structureel	89,7	98,2	101,2	107,0
Incidenteel	11,8	3,1	1,6	0,0
Totaal	101,4	101,3	102,8	107,0
Inzet autonome middelen	2,6**		0***	

Rotterdam				
Structureel	76,6	85,8	87,4	91,4
Incidenteel	10,7	2,5	1,2	0,0
Totaal	87,2	88,3	88,6	91,4
Inzet autonome middelen	2,3**		0***	

Haaglanden				
Structureel	61,1	68,1	70,9	75,7
Incidenteel	7,1	1,5	0,5	0,0
Totaal	68,2	69,6	71,3	75,7
Inzet autonome middelen	1,1**		0***	

* De structurele en incidentele middelen zijn voor zorgaanbod, AMK en bureau jeugdzorg. Het justitiedeel is in deze tabel niet opgenomen.

** Bron: bedragen uit de overeenkomst Rijk-IPO budget 2008-2009. Voor Amsterdam, Rotterdam en Haaglanden geldt een aangepast bedrag conform de latere afspraak met de drie stadsregio's.

*** Bron: inventarisatie IPO. Provincies maken voor 2010 in totaal 52,3 miljoen aan autonome middelen vrij op de eigen begroting.

**** Bron: inventarisatie IPO. Bedrag is excl. een PM post voor inzet jeugdzorg (uitbreiding residentieel).

***** Bron: inventarisatie IPO. Voor Limburg geldt dat voor het bedrag onder jeugdzorg vermeld, mogelijk nog een deel wordt toegerekend aan jeugdbeleid.